ΕΤΟΣ ΙΖ'. Ἐν Πάτραις τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1890. Ἀριθ. 805.

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης
ΚΩΝΣ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πρὸ μακροῦ χρόνου διατελοῦμεν μέλη τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ ἐνταῦθα δημοτικοῦ Νοσοκομείου, προσεπαθήσαμεν δὲ πάντοτε ν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἀποστολήν μας καὶ εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Εἰ καὶ ἀνεπαρκῆ ἦσαν πάντοτε τὰ χρηματικὰ ἡμῶν μέσα, διὰ τὴν γλισχρότητα τῶν δημοτικῶν παροχῶν καὶ ἐπιχορηγήσεων, οὐχ' ἧττον δ' αὐστηρᾶς οἰκονομίας περὶ τὰς δαπάνας καὶ τὴν διαχείρισιν, διὰ συντόνου ἐπιβλέψεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ διὰ πολλῶν οἰκονομικῶν μέτρων, κατωρθώσαμεν ὅπως τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἵδρυμα ἐπιτελέσῃ μέχρι σήμερον τὸν προορισμόν του πρεπόντως, οἱ δὲ καθ' ἕκαστον ἔτος δημοσιευόμενοι ἀπολογισμοί του, ἔτυχον ἐλπίζομεν τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν γνωριζόντων τὰ πράγματα.

Ἀλλ' ὡς νὰ μὴ ἤρκουν αἱ ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν χρηματικῶν μέσων δυσχέρειαι, πρὸς ἃς διηνεκῶς ἐπαλαίομεν, ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ νῦν Δημάρχου εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, εὑρέθημεν πρὸ νέων καὶ ἄλλης φύσεως ἀντιδράσεων, αἵτινες κατέστησαν τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθηκοντός μας δυσχερεστέραν καὶ λίαν ἀνιαράν. Ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ ἔκρινεν ὅτι εἰς τὰς ἀτομικὰς αὐτῆς ἰδέας καὶ τὸ πεῖσμα ὤφειλε νὰ θυσιάσῃ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ Νοσοκομείου· καὶ δὴ οὐδὲν παρέλειπε τὸ δυνάμενον νὰ μᾶς ἀπογοητεύσῃ καὶ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ἡμῶν, πρὸς βλάβην τῆς δεινοπαθούσης μερίδος τῆς κοινωνίας ἡμῶν καὶ περιύβρισιν τῶν φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων τῆς πόλεως.

Μέχρι τινὸς τὰς ἀντιδράσεις τοῦ κ. Δημάρχου, τῇ συνδρομῇ εὐσυνειδήτου Διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐνθαρρυνούσης ἡμᾶς εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν ὑπομονήν, ἐδυνήθημεν νὰ παρακάμψωμεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου καὶ ἀφ' ἧς ἓν τῶν μελῶν τοῦ Ἀδελφάτου, ὑπὸ ἄλλην αὐτοῦ ἰδιότητα, τὴν τοῦ Δημοτ. Συμβούλου, ἀντετάχθη εἰς τὴν συνομολόγησιν μεγάλου Δημοτικοῦ δανείου καὶ ἤγειρε τὴν μῆνιν τοῦ κ. Δημάρχου, οὗτος ἐνόμισεν, πλήττων εἰς τὰ καίρια τὸ Νοσοκομεῖον ὅτι ἐδύνατο νὰ ἐκδικηθῇ τὸν κ. Βενετσανόπουλον. Καὶ ἔσπευσε μὲν ὁ Κύριος οὗτοῦ νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν του ὡς μέλος τοῦ ἀδελφάτου, ἵνα δι' αὐτῆς ἐξευμενίσῃ τὴν ὀργὴν καὶ τὸ πεῖσμα τοῦ κ. Δημάρχου, χάριν τοῦ φιλανθρωπικοῦ καταστήματος καὶ ὑπηρετήσῃ αὐτὸ καὶ διὰ τῆς ἀποχωρήσεώς του, ἀλλὰ τὸ δημοτ. Συμβούλιον δὲν ἀπεδέχθη τὴν παραίτησίν του.

Τότε ὁ κ. Δήμαρχος νέα ἐμηχανεύθη: ἐπιλήσμων γενόμενος τῶν ἱερωτέρων αἰσθημάτων τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων καθηκόντων του, ἀπεφάσισεν, φαίνεται, τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Νοσοκομείου διὰ τῶν μέσων ἐκείνων ἅτινα τῷ παρέχει ἡ κατάχρησις τῆς ἐξουσίας ἣν διαχειρίζεται καὶ ὡς αὐτὸς τὴν διαχειρίζεται.

Καὶ πρῶτον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Δημοτικοῦ Προϋπολογισμοῦ θερμῶς ὑπεστήριξεν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τὴν παῦσιν πάσης δημοτ. ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἵνα τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἵδρυμα ὑποκύψῃ διὰ παντὸς ὑπὸ ἓν βαρὺ κτύπημα· ἀλλ' εὐτυχῶς τὸ Δημοτ. Συμβούλιον κατεψήφισε τὴν ἀξίας λύπης ταύτην δημαρχικὴν πρότασιν. Ἀλλ' ὁ κ. Δήμαρχος δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀποκαμνόντων εὐκόλως εἰς τοιούτου εἴδους ἐνεργείας· προσλαβὼν ἀρωγοὺς εἰς τὸ ἔργον του ὅσους δημοτικοὺς Συμβούλους ἔχει τυφλῶς ἐπακούοντας εἰς αὐτὸν καὶ ὧν ἡ πολιτεία ἐν καιρῷ δημοσίᾳ θὰ ἐξελεγθῇ, κατώρθωσε τὴν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου δημοτικοῦ ἐπιχορήγησιν ἐν δραχμ. 40 χιλιάδων νὰ ἐλαττώσῃ εἰς δραχ. 30 χιλ. μ' ὅλον ὅτι εἶχεν ἐγκρίνει τὸν ἰδιαίτερον προϋπολογισμὸν τοῦ Νοσοκομείου διὰ τὸ ποσὸν ἐκεῖνο καὶ εἶχεν ἀναγράψει αὐτὸ εἰς τὸν γενικὸν τοῦ Δήμου προϋπολογισμόν.

Ἐντούτοις ὁ κ. Δήμαρχος δὲν ἀπέκαμεν εἰς τὴν κατὰ τοῦ Νοσοκομείου καταδίωξιν· ἐπιμόνως ἀρνεῖται ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου νὰ ἐκδώσῃ τὰ οἰκεῖα ἐντάλματα, οὕτω δ' ἐμείναμεν ἐστερημένοι παντὸς χρηματικοῦ πόρου ἢ μέσου, δι' οὗ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ἐπειγούσας ἀνάγκας τοῦ Καταστήματος καὶ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀγαθοποιοῦ ἐργασίας του. Ματαίως πολλάκις παρεκαλέσαμεν τὸν κ. Δήμαρχον νὰ φεισθῇ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἱδρύματος: Προσεφύγαμεν ἐπανειλημμένως εἰς τὴν ἀνωτέραν Διοικητικὴν ἀρχὴν καὶ ἐπεκαλέσθημεν τὴν συνδρομήν της ὑπὲρ τοῦ χειμαζομένου τόσῳ δεινῶς Νοσοκομείου μας, ἀλλ' εἰς μάτην ἐλπίσαμεν ἐπ' αὐτήν· διότι ὁ κ. Νομάρχης μ' ὅλον ὅτι ἀνεγνώριζε καὶ ἀνωμολόγει τὸ εὔλογον τῆς ἀξιώσεώς μας καὶ τὴν δεινότητα τῆς θέσεώς μας, ἐπανειλημμένως δ' ὑπεσχέθη ἡμῖν ὅτι θέλει ἐπαναφέρει τὸν κ. Δήμαρχον εἰς ὀρθωτέρας σκέψεις καὶ εἰς τὸ καθῆκον του, τὸν ὑποχρεώσει δὲ νὰ χορηγήσῃ τὰ οἰκεῖα χρηματικὰ ἐντάλματα, οὐ μόνον οὐδὲν ἔπραξεν, ἀλλ' ἐν τέλει σαφῶς μᾶς ὑπέδειξεν ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ ἕνεκεν τῶν ἐπὶ θύραις ἐκλογῶν!!

Ὑπεκύψαμεν ἔθεν εἰς τὴν παντοδύναμον ἀνάγκην τῶν ἐκλογῶν καὶ ἀπεφασίσαμεν ν' ἀναμείνωμεν τὴν παρέλευσιν αὐτῶν, ἐλπίζοντες μετ' αὐτὸς αἰσιώτερον μέλλον διὰ τὸ δεινοπαθοῦν Κατάστημα. Ἀλλ ἡ συντήρησις τοῦ Νοσοκομείου ἀπῄτει μέσα, εἰς τὰς δαπάνας δ' αὐτοῦ ἀντεπεχρίθημεν δι' ἰδίων χρημάτων καὶ κατεβάλαμεν δραχ 6 χιλ Ἑτέρας δὲ 6 χιλ. ὀφείλομεν, ἀφ' ἧς ἔπαυσεν ἡ δημοτ. χορηγία, εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ καὶ εἰς τοὺς διαφόρους χορηγητὰς τοῦ Νοσοκομείου: ἐλπίζοντες δὲ πάντοτε ὅτι μετὰ τὰς ἐκλογάς, τῇ παρεμβάσει τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, ἠθέλαμεν λάβει τὰ καθυστερούμενα ἐντάλματα τῶν μηνῶν Ἰουλίου Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου δρ. 7,500, πρός δε καὶ ὅτι ἠθέλαμεν ἐπιτύχει παρὰ τοῦ Δημοτ. Σεμβουλίου συμπληρωτικὴν πίστωσιν πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείματος, ἀνεμέναμεν ἐν ὑπομονῇ τὴν παρέλευσιν τῶν πονηρῶν τούτων ἡμερῶν ἃς διανύομεν.

Αἴφνης ὅμως καὶ παρ' ἐλπίδα μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος, ἵνα καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀποκόψῃ ἀφ' ἡμῶν μὲν πᾶσαν ἐλπίδα, ἀπὸ τοῦ Νοσοκομείου δὲ πᾶσαν ἰκμάδα ὑπάρξεως, διὰ τῆς μειώσεως καὶ τῆς ὡρισμένης γλισχρον δημοτ. ἐπιχορηγήσεως, ἐξέδοτο εἰς βάρος τοῦ Νοσοκομείου ἔνταλμα δρ. 3,500 εἰς πληρωμὴν τῆς ἀξίας βιβλίων ἰατρικῶν καὶ ἐργαλείων χειρουργικῶν τοῦ ἀποβιώσαντος ἰατροῦ Τσινοῦκα, ἅτινα οὔτε εἴδαμεν, οὔτε παρελάβαμεν, οὔτε ἀνάγκην αὐτῶν εἶχε τὸ Νοσοκομεῖον· τοῦτο δὲ ἔπραξε καὶ διὰ τὸν ἄνω λόγον, καὶ διὰ νὰ εὐαρεστήσῃ ἴσως τινὰ τῶν ὀπαδῶν του, συνεργάτην ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ καὶ ἔχοντα ἄμεσον συμφέρον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐντάλματος τούτου. Ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα τοῦ κ. Δημάρχου, εὐλόγως φοβούμεθα μὴ οὗτος δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν ἔκδοσιν μόνου τοῦ ἐντάλματος τούτου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἀνωνύμων τοιούτων καὶ ἀγνώστων ἡμῖν. Πῶς τὸ ἡμέτερον Νοσοκομεῖον ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις καὶ ὑπὸ τοιαύτην συστηματικὴν καταδίωξιν, προερχομένην μάλιστα ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες ἐτάχθησαν νὰ κηδεμονεύωσι καὶ προστατεύωσιν αὐτό, θέλει ἀνταποκριθεῖ εἰς τὸν προορισμόν του, ἐπαρκέσει εἰς τὰς ἀνάγκας του, καταβάλλει τὰ ὀφειλόμενα;

Περιήλθομεν ἔθεν οὐ μόνον εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸν προορισμόν μας ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπόγνωσιν τελείαν. Καταπολεμούμενοι μὲν ὑπὸ τῆς Δημοτ. ἀρχῆς, ἐγγκαταλειφθέν-

τες δὲ ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς, ἀπεκάμαμεν εἰς τὴν ἀγωνιώδη ταύτην πάλην καὶ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν οἰκτρὰν ἀνάγκην νὰ κηρύξωμεν τὴν παῦσιν τῆς λειτουργίας τοῦ ἡμετέρου Νοσοκομείου, δι' ὃ ἡ πόλις ἡμῶν σεμνύνεται.

Πρὶν τούτου ὅμως ἐκρίναμεν ὅτι ὑπολείπεται ἡμῖν ἓν καθῆκον νὰ ἐπιτελέσωμεν ἀκόμη· νὰ καταστήσωμεν δηλονότι γνωστὴν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις τὴν τοιαύτην διαγωγὴν τοῦ κ. Δημάρχου, ἥτις ἀποτελεῖ ἀπόλυτον ἄρνησιν τῶν φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων τοῦ τόπου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀδράνειαν τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, ἥτις ἐστὶν ἄρνησις πάσης παρ' ἡμῖν διοικητικῆς τάξεως καὶ νὰ ἐπικαλέσθωμεν ὑπὲρ τοῦ κινδυνεύοντος Νοσοκομείου τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν συνδρομὴν πάσης φιλανθρώπου ψυχῆς.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἡμετέρους σύμπολίτας, οὓς διέκρινε πάντοτε βαθὺ καὶ ἀνυπόκριτον αἴσθημα φιλανθρωπίας καὶ ἐπαινετὴ παρρησία, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ χορηγήσωσιν ἡμῖν τὴν ὑλικὴν συνδρομήν των, ἵνα δυνηθῶμεν δι' αὐτῆς ν' ἀποτρέψωμεν τὸν ἐπὶ τοῦ Νοσοκομείου ἐπικρεμάμενον ἄμεσαν κίνδυνον, μέχρις οὗ ὁ Θεὸς ἐμπνεύσῃ σύνεσιν καὶ ὀρθοτέρας ἰδέας τῇ Δημοτικῇ ἀρχῇ, πλειοτέραν δὲ ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων της τῇ Διοικητικῇ, ὑποστηρίξωσι δι' ἡμᾶς εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου ἀγῶνα ἀπέναντι τῶν ἐχθρικῶν ἀργῶν, διὰ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν ὑποστηρίξεως, ἥτις μόνη δύναται νὰ θέσῃ χαλκινεν εἰς τὰς ἀτασθαλίας των.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐπράξαμεν τὸ καθῆκον ἡμῶν ὑπὲρ δύναμιν, ἃς ἐπιτελέσωσι καὶ οἱ ἡμέτεροι συμπολῖται τὸ ἑαυτῶν κατὰ δύναμιν, ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ ριφθῶσιν εἰς τοὺς δρόμους ἐξήκοντα περίπου ἀσθενεῖς καὶ νὰ περιαφθῇ εἰς τὸ μέτωπον τῆς ὡραίας, πλὴν ἀτυχοῦς ἡμῶν πόλεως, στίγμα ἀνεξίτηλον.

Ἀναμένομεν ἐν ἐλπίσι χρηστοῖς.

Ἐν Πάτραις 27 Σεπτεμβρίου 1890.

Μέλη τοῦ ἀδελφάτου τοῦ ἐν Πάτραις Δημοτικοῦ Νοσοκομείου.

Ν. Δ. ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΑΜ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ.

Σημ. Οἱ θέλοντες νὰ συνδράμωσι διὰ χρημάτων τὸ Νοσοκομεῖον δύνανται ν' ἀποστέλωσι τὴν συνδρομήν των εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Ἀδελφάτου κ. Νικολ. Βενετσανόπουλον.

Σημ. τοῦ «Φορολογουμένου»: Ἡ ἄνω καταχωρουμένη Ἔκκλησις τῶν δύο μελῶν τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, ὁμιλεῖ ἀρκετὰ εὐγλώττως, ἵνα μὴ ἔχῃ ἀνάγκην σχολίων ἢ ἐνισχύσεως· ἐρχομένη δὲ ὡς συμπλήρωσις τῆς διαμαρτυρίας καὶ τῶν δύο ἄλλων παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, παρέχει πλήρη εἰκόνα τῆς τοπικῆς ἡμῶν διοικήσεως.

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκκλήσεως ταύτης ἐμποιεῖ καὶ ἄλγος βαθὺ καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἄλγος μὲν ἐμποιεῖ, διότι ἐξ αὐτῆς γίνεται δῆλον ὅτι τόσῳ παρ' ἡμῖν ἀνετράπησαν οἱ ὅροι τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ πρέποντος, ὥστε νὰ βλέπωμεν τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν, τὴν ἐκπροσωποῦσαν καὶ ἀσκοῦσαν τὸ φιλανθρωπικὸν αἴσθημα τοῦ τόπου, ἀγωνιζομένην μετὰ θέρμης νὰ καταργήσῃ καὶ καταστρέψῃ τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς πόλεως, ἅτινα ἀνήγειρεν τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα αὐτῆς, τὴν δὲ Διοικητικὴν ἀρχὴν μένουσιν ἀδρανῆ πρὸ τοῦ ἀσεβήματος τούτου. Καὶ εἰς τὴν μᾶλλον βάρβαρον κοινωνίαν θὰ ἦτο ἀπίστευτον καὶ σχεδὸν ἀκατάληπτον, ἐὰν ἐλέγετο ποτὲ ὅτι Δήμαρχος, περιβεβλημένος τὴν δημαρχικὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ψήφου τῶν πολιτῶν, ἐμηχανεύθη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἠργάσθη εἰς ἐξόντωσιν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τοῦ Δήμου του, χωρὶς νὰ λιθοβοληθῇ! Ἀντιθέτως παρ' ἡμῖν τοῦτο γίνεται, μικρὰν δὲ ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν· ἂν ἐνεποίει μεγαλητέραν, δὲν ἤθελε τολμηθῇ.

Ἀλλ' εἴπαμεν ὅτι ἡ ἀνωτέρω δημοσιευομένη Ἔκκλησις ἐμποιεῖ καὶ εὐφροσύνην· τῇ ἀληθείᾳ δ' ἐμποιεῖ τοιαύτην, διότι ἐν αὐτῇ διαλάμπει τὸ ἀνυπόστολον θάρρος καὶ ἡ εὐγενὴς παρρησία τῶν δύο ἀνδρῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ ἀδελφάτον τοῦ Νοσοκομείου, οἵτινες δύνανται νὰ προβληθῶσιν ὡς πρότυπον πολίτου καὶ νὰ περιποιήσωσι τιμὴν τῇ κοινωνίᾳ ἐν ᾗ ἀνήκουσιν· ἰδία δὲ τῇ ἡμετέρᾳ, τόσῳ ἐνδεεῖ εἰ χαρακτῆρας ἐντίμους καὶ εὐπαρρησιάστους, τόσῳ δὲ πλουσίᾳ εἰς πολίτας δειλοὺς, ψοφοδεεῖς καὶ ἀδιαφόρους.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἄνευ ἐνδοιασμοῦ ὅτι ἐὰν ἡ ἡμετέρα πόλις ἐνεῖχεν, οὐχὶ μυρίους, οὐχὶ χιλίους, οὐχὶ ἑκατὸν, ἀλλ' εἴκοσι μόνον ἄνδρας, ἔχοντας τὸ θάρρος τῆς γνώμης των, ἀντιτασσομένους τόσῳ ἐρρωμένως κατὰ τῆς ἐγκαθιδρυθείσης παρ' ἡμῖν φαυλότητος καὶ πατάσσοντας αὐτὴν μετὰ παρρησίας, ἡ πόλις ἡμῶν δὲν ἤθελεν εἰσθαι ἐξουθένημα ἑνὸς Δημάρχου λησμονήσαντος ἑαυτὸν καὶ ἑνὸς Νομάρχου λησμονήσαντος τὴν ἀποστολήν του· οὐδὲ ἤθελε περιέλθει ἡ πόλις αὕτη εἰς ἣν κατάστασιν εὑρίσκεται σήμερον ὑπὸ ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἔποψιν. Ὅ,τι ἡ ἡμετέρα πόλις ἐστερήθη μέχρι σήμερον ἐστὶν ἡ ἔλλειψις θάρρους καὶ παρρησίας τῶν δημοτῶν, εἰς τὴν ἔλλειψιν δὲ ταύτην ὀφείλονται ὅλα αὐτῆς τὰ δεινά. Ἐὰν ὀλίγοι μόνον πολῖται παρ' ἡμῖν εἶχον τὸ ἠθικὸν θάρρος ν' ἀντεπεξέρχωνται κατὰ τῶν ἐνταῦθα τεκταινομένων, ὁ τόπος οὗτος ἤθελεν εἰσθαι ἄλλος καὶ ἀγνώριστος.

Ὅλοι ἐνταῦθα φέρομεν ἀκόμη ὑπὸ τὸν ἄμεμπτον ἐπενδύτην τὰ ῥάκη τῆς δουλείας καὶ πτύσομεν πρὸ τῶν ἀρχῶν καὶ ὁπόταν αὗται κατάχρησιν ποιούμεναι τῆς ἐξουσίας των, μᾶς ἀδικῶσι μᾶς ἐξευτελίζωσι, μᾶς καταστρέφωσι. Ὅλοι ἐμάθομεν ὀλίγα γράμματα, ὅλοι ἐναποταμιεύσαμεν μεγάλην ἢ μικρὰν περιουσίαν, ὅλοι ἔχομεν ἓν βιοποριτικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἀξιώσεις πολιτισμένων ἀνθρώπων καὶ ἐλευθέρων πολιτῶν καὶ ἐντούτοις ὅλα ταῦτα ἀντὶ νὰ καταστήσωμεν ἡμᾶς φιλοτιμωτέρους, ἐγένοντο νέα καὶ πρόσθετα βάρη ἵνα κύπτωμεν χαμηλότερον πρὸ τῶν εἰδώλων ἅτινα ἔστησεν ἢ ἡ ἡμετέρα μωρία, ἢ ἡ κυβερνητικὴ φαυλότης, καὶ τὰ ὁποῖα ἀπεργάζονται τὴν κακοδαιμονίαν ἡμῶν καὶ τῶν τέκνων μας.

Ἐν μέσῳ ὅθεν τῆς παρ' ἡμῖν γενικῆς δειλίας καὶ ἀνεκτικότητος, ἡ πολιτεία τῶν ἄνω ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μας Νικολ. Βενετσανοπούλου καὶ Ἐπ. Πετραλιᾶ, ἐμποιεῖ τῇ ἀληθείᾳ εὐφροσύνην καὶ τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι ἤρχισεν ὁ τόπος ν' ἀνανήψῃ καὶ νὰ ἔρχηται εἰς ἐπίγνωσιν τῆς οἰκτρᾶς θέσεώς του καὶ τῶν καθηκόντων του. Πολλὰ βεβαίως οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι κύριοι θὰ δεχθῶσι συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ των ταύτῃ, δι' ἧς τόσῳ ἐρρωμένως προστατεύεται φιλανθρωπικὸν κατάστημα ἄξιον πάσης προστασίας, δι' ἧς δίδεται πολύτιμον παράδειγμα ἐπιτελέσεως ἱεροῦ καθήκοντος. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ γνωρίσωσι πλειότεροι παρ' ἡμῖν ποῖα τοῖς ἐπιβάλλονται καθήκοντα, εἴτε ὡς πολιτῶν, εἴτε ὡς διαχειριζομένων εἰδικὴν τινὰ κοινωνικὴν λειτουργίαν καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐπιτελῶσιν αὐτὰ, ὁ τόπος θέλει ἀναγεννηθῇ ὑπὸ τὸ ἀνυπόστολον θάρρος καὶ τὴν εὐγενῆ παρρησίαν των.

Διὰ τοῦτο σφόδρα λυπούμεθα μὴ βλέποντες μεταξὺ τῶν τιμίων ὑπογραφῶν τῶν δύο μελῶν τοῦ ἀδελφάτου καὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἑτέρων δύο αὐτοῦ μελῶν τοῦ κ. Κυρ. Λάππα καὶ κ. Θεοδ. Ζαῦμη, οἵτινες, ὡς ἐμάθομεν, κληθέντες νὰ ὑπογράψωσι τὴν ἄνω ἔκκλησιν, ἠρνήθησαν ἐπιμόνως. Ἡ ἄρνησις των αὕτη δίδει εἰς ἕκαστον τὸ δικαίωμα νὰ ὑποθέσῃ ἢ ὅτι ὅσα ἐκτίθησιν οἱ ἀνωτέρω ἔντιμοι κύριοι εἰσὶ ψευδῆ καὶ τότε τὰ ὑπολειφθέντα μέλη τοῦ Ἀδελφάτου ὀφείλουσι νὰ τὰ διαψεύσωσιν, ἢ ὅτι ἀπ' αὐτοὺς ἔλλειψε τὸ θάρρος τῆς γνώμης των, ὅπερ μειοῖ τὴν περὶ αὐτῶν ἐσχηματισμένην γνώμην τοῦ κοινοῦ, ἢ τέλος ὅτι εἰς ἄλλους ὑπείκοντες προσωπικοὺς καὶ ἀτομικοὺς πειρασμοὺς, καταπνίγουσι τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των πρὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Νοσοκομείου ὅπερ ἐκλήθησαν νὰ προστατεύσωσι καὶ προαγάγωσιν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰσὶν ἀνάξιοι νὰ ὦσι μέλη τοῦ Ἀδελφάτου καὶ ὀφείλουσι νὰ παραιτηθῶσιν. Ἰδιαιτέρως ἀλγεῖ ὁ «Φορολογούμενος» ἐπὶ ταῖς ὑποψίαις ταύταις, διότι τυγχάνει ἐκ παλαιοῦ φίλος τῶν ὑπολειφθέντων ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός των μελῶν τοῦ Ἀδελφάτου.

Ἱστορικαὶ ἀλήθειαι.

Β'.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἐπανάστασις ἤρξατο λαμβάνουσα ὑπόστασιν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλείας Ἰακώβου τοῦ Δ'. ὡς ἐκ τῶν ἐπαχθῶν φόρων καὶ τῆς καταπιέσεως τοῦ λαοῦ. Οὐχ' ἧττον ἡ ἐπανάστασις δὲν ἐξερράγη ἢ ἐπὶ τῆς βασιλείας Καρόλου τοῦ Α'. καὶ κατ' αὐτοῦ. Οὗτος εἶχε βαδίσει πιστῶς, ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε τὴν βασιλείαν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ προκατόχου του, ὃν μᾶλλον καὶ ὑπερέβη αὐξάνων ἀεὶ τοὺς φόρους, πολλαπλασιάζων τὰς καταπιέσεις, ἀσωτεύων καὶ σπαταλῶν ἀσυνειδήτως καὶ ἐπιβάλλων ἐπὶ τοῦ ἔθνους ἀθλίαν καὶ τυραννικὴν κυβέρνησιν. Ὁ σπουδαιότερος ἑπομένως λόγος τῆς Ἀγγλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Κρομβέλλου ὑπῆρξεν ἡ ἀθλία διοίκησις τοῦ Καρόλου, συνισταμένη κυρίως εἰς τοὺς ἐπαχθεῖς φόρους, τοὺς ἐξαντλήσαντας τὸν Ἀγγλικὸν λαὸν, καὶ εἰς τὰς πρὸς εἰσπραξιν αὐτῶν καταπιέσεις καὶ καταδιώξεις, αἵτινες ἐξήγειρον τὴν συνείδησιν αὐτοῦ κατὰ τοῦ βασιλέως του. Ὁ Κάρολος ἤθελε διὰ παντὸς τρόπου νὰ πορίζηται τὰ μέσα τῆς πολυτελείας καὶ ἀσωτίας ἑαυτοῦ καὶ τῆς αὐλῆς του, ἥτις ἐνόμιζεν, ὅτι τὸ ἔθνος ὑπάρχει δι' αὐτὴν, ὅτι εἶναι μεταλλεῖον χρησιμεῦον διὰ τὰς ὀρέξεις καὶ ἐπιθυμίας της καὶ ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς δὲν εἶχεν ἴδιον λόγον ὑπάρξεως. Ὁ λαὸς ἐπὶ πολὺν καιρὸν ὑπέφερε καὶ ἠγανάκτει, διεμαρτύρετο καὶ ἠνείχετο. Δὲν ἐπανεστάτησεν ἀμέσως, ἀπεναντίας ἠνέχθη ἐπὶ πολὺ τὴν ἀθλίαν καὶ ὀλεθρίαν ἐκείνην κατάστασιν, εἰς ἣν ὤθουν τὸν Κάρολον πρὸ πάντων οἱ ὑψηλοὶ αὐτοῦ σύμβουλοι· οὐχ' ἧττον ὅτανῃ ἀγανάκτησις ὑπερέβη τὰ ὅρια καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀντιστάσεως ὡρίμασεν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ, οὗτος ἅμα τῇ πρώτῃ εὐκαιρίᾳ ἐπανεστάτησε, διέπραξεν ὅλας ἐκείνας τὰς θεμιτὰς καὶ ἀθεμίτους πράξεις, ἃς ἀναγράφει ἡ ἱστορία, καὶ ἐθανάτωσε τὸν Κάρολον. Ἡ ἐπανάστασις ἐκθρονίσασα αὐτὸν ἐδίκασε καὶ κατεδίκασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πλούτωνος, ὅπως φορολογηθῇ καὶ τυραννηθῇ καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ κυριάρχου ἐκείνου πάντων τῶν βασιλέων καὶ ὅλων τῶν τυράννων.

Ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς ἀνεκήρυξε τότε τὴν Δημοκρατίαν καὶ ἀνηγόρευσε Προστάτην, ἤτοι Δικτάτορα, τὸν Κρόμβελλον, ὅστις ἐθεωρήθη ὡς ὁ σωτὴρ τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀγγλικῆς ἐλευθερίας καὶ ἐν γένει τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους. Οὕτως ἐγκαθιδρύθη ἐπί τινα ἔτη κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον δημοκρατία, πράγματι δὲ δικτατωρικὴ τυραννία, καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλὰ δεινὰ ἐταλαιπώρησαν τὸν Ἀγγλικὸν λαὸν, καὶ μετὰ πολλοὺς πολέμους καὶ ἀνωμαλίας καὶ ἐπαναστάσεις, αἵτινες κατηνάλωσαν σχεδὸν τὴν Ἀγγλίαν, ἠναγκάσθη ὁ λαὸς νὰ ἀνακηρύξῃ ἐκ νέου τὴν Μοναρχίαν, καταργῶν τὴν Δημοκρατίαν πρὸς σωτηρίαν του καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν ἐλευθεριῶν του. Ταῦτα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι δὲν εἶναι τὸ εἶδος τοῦ πολιτεύματος, ὅσον δημο-

κρατικὸν καὶ ἄν ἦ αι τοῦτο, ἀλλ' ἡ καταλληλότης αὐτοῦ πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ πιστὴ αὐτοῦ τήρησις καὶ ἐφαρμογή, αἵτινες παρέχουσι τῷ λαῷ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σόλων ἀπεφάνθη ὅτι ἄριστον πολίτευμα εἶναι τὸ ἁρμόζον εἰς τὴν φύσιν ἑκάστου λαοῦ· ἤτοι τὸ συμφωνοῦν πρὸς τὸν χαρακτῆρα, τὴν ἱστορίαν, τὰς παραδόσεις, τὰ ἤθη, τὴν θρησκείαν, τὴν ἀποστολὴν καὶ τοὺς ποθοὺς ἑκάστου ἔθνους.

Κύριος λοιπὸν λόγος, ὡς εἴρηται, τῆς Ἀγγλικῆς ἐπαναστάσεως ὑπῆρξεν ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῶν διεσπόντων τότε τὰ τῆς Ἀγγλίας· αἱ ἀσωτίαι καὶ πολυτέλειαι καὶ καταχρήσεις τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἡ ὡς ἐξ ὅλων τούτων προκύψασα οἰκονομικὴ ἀθλιότης τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, ἥτις συνέλαβεν, ἐνεκυμόνησε καὶ παρήγαγε τὴν καταιγίδα, ὅπερ καταδεικνύει ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους καὶ τοῦ θρόνου καὶ ἡ φορολογία ἔχουσι πάντοτε ἄμεσον καὶ σπουδαίαν σχέσιν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τύχην τοῦ λαοῦ, ὅστις, ἐὰν αὕτη ᾖ αἰτία, ἐνδέχεται μὲν ἐπί τινα καιρὸν νὰ ὑπομένῃ, ἀλλ' οὐχ' ἧττον ἐπὶ τέλους ἐξαντλούμενος καὶ ταλαιπωρούμενος ἀναγκάζεται νὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τῶν αἰτίων τῆς ἀθλιότητός του πρὸς σωτηρίαν τοὐλάχιστον τοῦ μέλλοντός του, ὁπότε καὶ ἐπικυροῦται ἡ γνώμη, καθ' ἣν «οἱ ἐπαχθεῖς φόροι παγιούμενοι ἐγκυμονοῦσι τὴν ἐπανάστασιν», ἣν ἐξῆγγε πρό τινος καὶ ὁ φίλος «Φορολογούμενος,» γράφων περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς.

Ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἠνέχθη, ὡς εἴρηται, καὶ ὑπέμεινε τὴν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα καὶ ἀτασθαλίαν τῶν κυβερνήσεών του, ἐπὶ τέλους ὅμως ἠναγκάσθη νὰ ἐπαναστατήσῃ, καὶ τότε δὲ ἀκόμη ἐφείσθη οὗτος τοῦ βασιλέως του καὶ κατεδίωξε μόνον τὴν κυβέρνησίν του· ὅταν ὅμως εἶδεν, ὅτι ὁ βασιλεύς του ἐκεῖνος ἦτο ἀδιόρθωτος καὶ ἐπροτίμα νὰ συνταυτίσῃ τὴν τύχην του μετὰ τῆς τῶν καταστροφέων του συμβούλων, καὶ οὐχὶ νὰ ἑνώσῃ αὐτὴν καὶ ἑαυτὸν μετὰ τοῦ ἔθνους του καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ βελτιώσῃ ἑαυτὸν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ του, ὅταν, λέγομεν, ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς ἐπείσθη ὁριστικῶς ἐκ τῆς διαγωγῆς τοῦ βασιλέως του, ὅτι οὗτος ἐπροτίμα νὰ μείνῃ μᾶλλον φίλος τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους του, ἢ φίλος τούτου, ὅταν ἐπείσθη, ὅτι οὗτος ἠνόει νὰ μείνῃ φίλος τῶν εἰς τοιοῦτο σημεῖον ὠθησάντων τὰ πράγματα συμβούλων του καὶ ἐχθρὸς τοῦ ἔθνους του καὶ νὰ τὸ πολεμᾷ ὅπως ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως τὸ ἐπολέμησε, τότε ὁ λαὸς ἐν τῷ κυριαρχικῷ του δικαιώματι, ἤγαγεν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος του, ἥτις, μὲ ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Κορόλου περὶ τῆς ἀναρμοδιότητος δῆθεν αὐτῆς, ἐδίκασε καὶ κατεδίκασεν αὐτόν, διδάξασα οὕτω τοὺς βασιλεῖς, ὅτι δὲν εἶναι ὑπέρτεροι τοῦ ἔθνους, ὅτι τὰ ἔθνη δὲν εἶναι κτῆμα των, καὶ ἐπικυρώσασα πολὺ πρότερον τὸ κατὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν ἐξενεχθὲν δόγμα ὅτι «οἱ λαοὶ δικάζουσι τοὺς βασιλεῖς των.»

Τὸ δόγμα τοῦτο ἐν συνταγματικαῖς πολιτείαις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν κυβερνήσεων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως, καθότι αὗται εἰσὶν ἐλεύθεραι καὶ ὑπεύθυνοι καὶ διὰ τὰς ἑαυτῶν πράξεις καὶ διὰ τὰς τοῦ βασιλέως, ὅστις ἄνευ αὐτῶν οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ ἐπιβλαβὲς διὰ τὸ ἔθνος, καὶ ἑπομένως εἶναι νομικῶς ἀνεύθυνος, ἐφ' ὅσον περιορίζεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Συντάγματος καὶ τηρεῖ πιστῶς τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Τότε τὸ ἔθνος ἔχει νὰ δικάσῃ καὶ τιμωρήσῃ κατὰ τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος τὴν ὑπεύθυνον κυβέρνησιν, ἥτις εἶναι ὁ δράστης καὶ ὑπεύθυνος διὰ τὰ δεινὰ τοῦ ἔθνους. Ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι ἡ βάσις τῶν συνταγματικῶν πολιτευμάτων, ἅτινα διέπουσι τὰ πλεῖστα τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ πεπολιτισμένων ἐθνῶν. Αὕτη δὲ εἶναι καὶ ἡ κυρία ἀρετὴ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, καθότι προλαμβάνει τὰς ἐπαναστάσεις διὰ τῆς τιμωρίας τῶν ἐνόχων κυβερνήσεων, καὶ διὰ νομίμων μέσων ἀσφαλίζει εἰς τὰ ἔθνη τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν, τὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον αὐτῶν. Ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι ἡ βάσις καὶ τοῦ ἡμετέρου Πολιτεύματος.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς Δημοκρατίας καὶ τὴν ἐκ νέου ἐγκατάστασιν τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας ἐν Ἀγγλίᾳ σώφρονες καὶ ἀγαθαὶ κυβερνήσεις ἐβελτίωσαν τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν τύχην τοῦ λαοῦ καὶ προήγαγον τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος.

Γ. Α. Γ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ συνδυασμὸς τῶν συμπολιτευομένων ὑποψηφίων τοῦ Νομοῦ ἡμῶν κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς: Ἐκ Πατρῶν οἱ κ.κ. Θ. Κανακάρης, Γ. Παπαδιαμαντόπουλος, Α. Ῥικάκης καὶ Πίνδ. Ἀντωνόπουλος· ἐκ Καλαβρύτων οἱ κ. Λεων. Πετιμεζᾶς, Ἀργύριος Διαμαντόπουλος καὶ Λεωνίδας Μπιτσάκος· ἐξ Ἠλείας οἱ κ.κ. Α. Αὐγερινός, Χρ. Στεφανόπουλος, Α. Στεφανόπουλος, Γεώργιος Κρεστενίτης, Μπαρλαμᾶς καὶ Κ. Μητρόπουλος καὶ ἐξ Αἰγίου ὁ κ. Ἀνδρ. Παναγιωτόπουλος.

— Πολλοὶ ἐντούτοις δὲν πιστεύουσιν ὅτι ὁ ἄνω συνδυασμὸς κατηρτίσθη ἤδη ὁριστικῶς καὶ ὅτι δὲν ἐπίκεινται εἰς αὐτὸν τροποποιήσεις. Οὕτω λέγουσιν ὅτι ὁ κ. Μπαρλαμᾶς ἀποκρουόμενος ἐκ δύο Δημάρχων ἐξ Ἠλείας ὡς τελοῦς θ' ἀπωθηθῇ, τοῦτο δὲ θὰ ἀναγκάσῃ τὸν κ. Γεωρ. Κρεστενίτην νὰ μὴ συμπράξῃ· ὁ τελευταῖος οὗτος ἔδωσεν ἤδη μάλιστα πρὸς τοὺς συντρόφους του σημεῖα δυσαρεσκείας καὶ διαστάσεως.

— Κατ' ἄλλας διαδόσεις ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Μπαρλαμᾶ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἐπιδιώκεται, ἵνα εἰσέλθῃ ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Ἀγγ. Ῥοῦφος ὅστις, ἀνεκηρύχθη ὑποψήφιος.

— Ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ κ. Κ. Λεχουρίτου ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς συμπολιτεύσεως δὲν εἶχε δυσάρεστα ἀποτελέσματα διὰ τὴν συμπολίτευσιν, ὡς ἐπιστεύετο· διότι ὁ κύριος οὗτος ἐξηυμενίσθη διὰ πολλῶν καὶ παχέων ρουσφετίων, οὕτω δὲ μένει ὑποστηρικτὴς τοῦ συνδυασμοῦ ἐκείνου.

— Ὁ ὑποψήφιος κ. Ἀλ. Φωτῆλας ἀρνηθεὶς νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν συμπολιτευομένων ὑποψηφίων μ' ὅλον ὅτι θερμῶς παρεκλήθη, ἐδήλωσεν ὅτι θέλει ὑποστηρίζει τὴν ἑαυτοῦ ὑποψηφιότητα ἐκτὸς παντὸς συνδυασμοῦ, συνάμα δὲ, ὅτι θέλει ἐργασθεῖ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ἤδη δὲ περιέρχεται πρὸς τοῦτο τὴν ἐπαρχίαν του.

— Ὁ κ. Ἀν. Ῥικάκης μ' ὅλον ὅτι συμπράττει μετὰ τῶν ὑποψηφίων τῆς συμπολιτεύσεως, ἐδήλωσεν ἐντούτοις πολλάκις ἐνταῦθα ὅτι οὐκ ἀπηρνήσατο τὰς ἀρχὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ' ἐμμένει πάντοτε σταθερὸς εἰς αὐτάς. Ἀν ὁ κ. Α. Ῥικάκης δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν σύμφωνον πρὸς τὰς ἰδέας αὐτοῦ καὶ τὸ παρελθὸν θέσιν ἐν τοῖς συνδυασμοῖς, τοῦτο ὀφείλεται εἰς αἴτια ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεώς του καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην ἣν περιήγαγον αὐτὸν οἱ πρώην ὁμόφρονες καὶ σύντροφοι αὐτοῦ.

— Ἐφ' ὅσον προσεγγίζομεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοσοῦτον καταδηλοῦται ἡ παρ' ἡμῖν ἰσχὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἥτις κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα θέλει ἐπικρατήσει. Ἡ ἐπικράτησις αὕτη ὀφείλεται εἰς ποικίλα αἴτια, ἅτινα ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνεπτύξαμεν. Ἐντούτοις καὶ ἤδη πρέπει νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ὁ μέγιστος ὑποστηρικτὴς καὶ κομματάρχης τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρ' ἡμῖν ἐστὶν ἡ τοπικὴ διοίκησις, ἥτις ὁσημέραι, διὰ τῆς πολιτείας αὐτῆς καὶ τῆς ἀθλιότητος εἰς ἣν παρήγαγε τὴν πόλιν, προσπορίζει καθ' ἑκάστην νέους φίλους καὶ ὀπαδοὺς τῶν ἰδεῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐγνωρίσαμεν πολλοὺς ἀξιοτίμους πολίτας, μέχρις ἐπ' ἐσχάτων φίλους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐνταῦθα κ.κ. Ῥούφων, οἵτινες ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ τόπου φρονοῦσιν ἤδη ὅτι ὀφείλουσι διὰ τῆς ψήφου των νὰ πατάξωσι σύστημα ὅπερ κατέστησε τὴν διοίκησιν διαφθορέα τῶν δημοσίων ἠθῶν καὶ παρέδωκε τὸν τόπον ἀνυπεράσπιστον εἰς τὴν διάκρισιν τυφλοῦ καὶ ἀπεγνωσμένου κομματισμοῦ.

— Πρό τινος καιροῦ δημοσίᾳ ἠμφισβητήθη τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ παρ' ἡμῖν καθηγητὴς κ. Εὐάγ. Γ. Παπαχαρίζης διαγωνισθεὶς ἐν διαγωνισμῷ πρὸς ἐπιτυχίαν ὑποτροφίας πρὸς εἰδικὴν σπουδὴν τῆς Ἀρχαιολογίας ἐπέτυχεν. Ἤδη ἀνεκοινώθη ἡμῖν ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ Μουσείων, δι' οὗ πιστοποιεῖται κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ Καθηγητὴς κ. Εὐάγ. Παπαχαρίζης μετέσχε τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 1 Ἰουνίου 1888 τελεσθέντος διαγωνισμοῦ πρὸς ἀποστολὴν εἰς Ἑσπερίαν ἑνὸς διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας πρὸς εἰδικὴν σπουδὴν τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ εὐδοκίμησεν ἐν αὐτῷ σὺν τῷ συναγωνισθέντι αὐτῷ διδάκτορι Α. Λαμπροπούλῳ. Ὅτι ἀμφοτέρους ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἱκανοὺς διὰ τὴν ἀπὸ 2 Ἰουνίου 1888 ἀπαφάσεώς της ἵνα ἀποσταλῶσιν εἰς Ἑσπερίαν, κατέλιπε δὲ τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν τῷ Ὑπουργείῳ».

— Ὁ τρυγετὸς τῶν ἀμπέλων ἐνταῦθα ἐπερατώθη, ἡ δὲ ἐσοδεία φέτος ἀπέβη πολὺ μικροτέρα τῆς περισυνῆς.

— Λίαν ἀξιοθέατος εἶναι ἡ ἀγορὰ ἡμῶν καὶ δύναται τις ἐκ τῆς θέας αὐτῆς νὰ κρίνῃ ὅτι ὅλα ἐν αὐτῇ ἀφεθησαν εἰς τὴν θέλησιν τῶν διαφόρων καπήλων. Οὕτω οὐ μόνον τὰ πεζοδρόμια κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν πολυονύμων μεταπρατῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ δρόμοι. Μέχρι τοῦ ἄξωνος καταλαμβάνονται αἱ ὁδοὶ ὑπὸ διαφόρων ἐμπορευμάτων, ἰδία δὲ ὑπὸ λαχανικῶν καὶ ὀπωρῶν. Εἰς ὅλας τὰς γωνίας ἐγκαθιδρύθησαν κρεωπωλεῖα ἀναδιδοντα πέριξ πολὺν δυσωσμίαν, πολλὰ δὲ ἄλλα τοιαῦτα ἐγένοντο φορητά· ἐπὶ κάρων μὴ διαπρεπόντων ἐπὶ καθαριότητι, μεταφέρονται πρὸς πώλησιν κρέατα καὶ σταθμεύουσιν ὅπου εὐαρεστῶνται· ἄγριοι πωληταὶ κραυγάζουσι ἀγρίως περιάγοντες περιβολὴν βρωμερὰν καὶ ἐπισείοντες μαχαίρας φοβερὰς. Τὸ αὐτὸ σύστημα ἐδέχθησαν καὶ οἱ ἰχθυοπῶλαι, οἵτινες ὅπου ἂν θέλωσιν ἱδρύουσιν τὰ ἰχθυοπωλεῖα των. Ἐκ τούτων τῶν καὶ ἐξ ἄλλων ὁμοίων αἰτίων ἡ πόλις ἡμῶν κυριολεκτικῶς βρωμᾶ, ἀσάρωτος δὲ πρὸ πολλοῦ καὶ ἄπλυτος, καὶ κοιτωνίτις διὰ τὴν ἔλλειψιν βροχῆς, παρέχει τὴν ὄψιν χοιροστασίου. Ἐν μέτῳ τῆς καταστάσεως ταύτης βουλευόμεθα περὶ ἐκλογικῶν· δὲν εἶναι δὲ ἄπορον ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη ἐπιδράσῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν.

— Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη συνάδελφος «Ἐπὶ τὰ πρόσω» ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κ. Νομάρχου ἐφ' οἷς διέπραξεν οὗτος ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐφ' οἷς καὶ ἡμεῖς καὶ αἱ ἄλλαι τοπικαὶ ἐφημερίδες ἐγράψαμεν. Ἡ καλὴ συνάδελφος κακὴν ὑπόθεσιν ἀνέλαβε νὰ ὑπεροσπισθῇ, ἐν τῷ ζήλῳ δ' αὐτῆς παρεγνώρισε καὶ τὰς προθέσεις τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τῶν ἐπιρριτῶν του. Ὁ τόπος δὲν ἀπιστέργει τὰς βελτιώσεις ἃς εἰσηγήσατο διὰ τῶν τροποποιήσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁ κ. Νομάρχης, οὐδὲ ἀξιοῖ νὰ ἐπέλθωσιν αὗται χωρὶς χρηματικῶν θυσιῶν. Τοιαύτη ἐκδοχὴ εἶναι ὕβρις πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ τόπος φρονεῖ ὅτι ὁ νῦν Δήμαρχος δὲν δύναται νὰ διαχειρισθῇ πρεπόντως τὸ δημοτικὸν χρῆμα, οὐδὲ δι' αὐτοῦ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, καὶ ὅτι ἐζήτει τὰς χορηγηθείσας αὐτῷ πιστώσεις διὰ νὰ τὰς διαχειρισθῇ ὡς διεχειρίσθη μέχρι τοῦδε τὴν δημοτικὴν περιουσίαν. Ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἐν γνώσει τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἰδιοτήτων τοῦ κ. Δημάρχου ἀνεπέτασεν αὐτῷ τὰς θύρας τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, ἵνα διὰ τῶν πόρων αὐτοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκλογικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κόμματος.

— Τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐν μέσῃ ἀγορᾷ ὁ ἐκ Κεφαλληνίας Κ. Κοκοράκης ἢ

Τσίμπλας ἀπέκτεινε διὰ πέντε σφαιρῶν πολυκρότου τὸν συμπολίτην του Ἀντώνιον Διακάτον ἕνεκεν προηγουμένης κακοήθους αἰτίας. Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ φονεὺς δὲν συνελήφθη. Δὲν εἶναι ἐντούτοις περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ φόνου τούτου ἐξηγέρθησαν τὰ ἀγαθὰ ἔνστικτα ἀστυνομικοῦ τινος κλητῆρος, ὅστις παρ' ὀλίγον ἐνέμπηγε τὸ ξίφος του εἰς τὸ στῆθος φιλησύχου τινὸς συμπολίτου ἡμῶν, διότι ἐτόλμησεν οὗτος νὰ αἰτιαθῇ τὴν ἀχρηστίαν τῆς ἀστυνομίας ἥτις παροῦσα σχεδὸν εἰς τὸν φόνον δὲν ἐδυνήθη ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ προλάβῃ αὐτόν, ἢ νὰ συλλάβῃ τὸν φονέα.

ΟΔΗΓΟΣ

Τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων

ὑπὸ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ν. ΦΛΟΓΑΙΤΟΥ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδότου Σ. Κ. Βλαστοῦ χρησιμώτατον βιβλίον ἐκ σελίδων 944 ὅπερ προώρισται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὀρθωτέραν καὶ νομιμοτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων ἐξ ἧς ἤρτηται ἡ ἀσφάλεια τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν καὶ ἡ ἀποφυγὴ πολλῶν ἀδικιῶν καὶ περιπλοκῶν. Ὁ συγγραφεὺς κ. Θ. Φλογαΐτης, γνωστὸς ἐκ πολλῶν ἄλλων αὐτοῦ ἔργων, δι' ὧν ἐπλούτισε τὴν Ἑλληνικὴν Νομικὴν Βιβλιοθήκην, διὰ τοῦ νέου τούτου συγγράμματος συμπληροῖ τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν, διευκολύνων τοὺς εἰς οὓς εἶναι ἐμπεπιστευμένη ἐν πολλοῖς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των ταύτης καὶ εἰς τὴν εὔστοχον ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Τοσοῦτον δὲ μᾶλλον τὸ νέον τοῦτο ἔργον τοῦ κ. Φλογαΐτου εἶναι προωρισμένον νὰ ὠφελήσῃ, διότι εἶναι συντεταγμένον μετὰ σαφηνείας καὶ πληρότητος πρὸς δὲ καὶ διότι εἶναι μοναδικὸν παρ' ἡμῖν, οἷς τόσα ὑπολείπεται νὰ διδαχθῶμεν ὁπόταν ἐνασκῶμεν δημοσίαν ἢ δημοτικήν τινα λειτουργίαν. Ὁ Ὁδηγὸς τοῦ κ. Φλογαΐτου πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἀναπόφευκτον ἐφόδιον παντὸς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου· δύναται δέ νὰ ἦναι χρήσιμος καὶ εἰς τοὺς εἰς τὰ νομικὰ ἀσχολουμένους καὶ παντὶ τέλος πολίτῃ. Ὁ Ὁδηγὸς εἶναι ἐκτετυπωμένος μετὰ τῆς φιλοκαλίας καὶ ἀκριβείας αἵτινες διακρίνουσι ἅπαντα τὰ ἔργα τοῦ ἐκδότου Σ. Κ. Βλαστοῦ καὶ πωλεῖται παρ' αὐτῷ ἐν Ἀθήναις καὶ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπώλοις ἀντὶ δραχ. 15.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Σταφιδάμπελος καλλίστης ποιότητος ἐκ 35 στρεμμάτων, κειμένη πλησιέστατα τῆς πόλεως καὶ ἔχουσα πλευρὰς ἐπὶ δύο κεντρικῶν ὁδῶν, πωλεῖται. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».

Ἡ κυρία Α. Σίμονς γνωστοποιεῖ ὅτι, ἕνεκεν τοῦ θανάτου υοῦ συζύγου της, πωλεῖται τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας «Ὄλγας» Ἀνατομικὸν Μουσεῖον της εἰς λίαν συγκατοβατικὴν τιμήν. Οἱ θέλοντες νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ἐπικερδοῦς ταύτης ἐργασίας ἂς ἀποτανθῶσι διὰ λεπτομερεστέρας πληροφορίας πρὸς τὸν ἐμπορομεσίτην κ. Ἰω. Σωτηρόπουλον.

Ὑπερπεντηκοντούτης καθηγητὴς τῆς γερμανικῆς γλώσσης Γερμανὸς τὴν καταγωγὴν, ὁμιλῶν ἄριστα τὴν ἑλληνικὴν καὶ λίαν εὐμέθοδος, ὑπόσχεται τὴν ἐκμάθησιν τῆς γερμανικῆς γλώσσης ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Διὰ τὰς οἰκογενείας γίνονται ἰδιέταιραι συμφωνίαι. Εκτενεστέρας πληροφορίας λαμβάνει τις παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ἀθ. Σ. Ἀθανασίου «LA MENAGÉRE» ἀπέναντι τῆς οἰκίας Κρεμύδη.

Διὰ τοὺς ἐνταῦθα κυρίους τοὺς ἔχοντας ἐξοχὰς ἢ κήπους ἀνθέων εἴτε ἄλλων διαφόρων δένδρων οἱουδήποτε γένους ἐχόντων χρείαν ἐγκεντρισμοῦ ἢ θεραπείας ἐκ γαγγραινῶν καὶ ἄλλων διαφόρων νόσων, οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως διασκευάσωσι τοὺς κήπους αὐτῶν κατὰ τὸ νέον εὐρωπαϊκὸν σύστημα, ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἐκ Γενούης Ἰταλὸν κ. Alberto Ruggiero ἐπιστημονικὸν κηπουρὸν διαμένοντα παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ πιλοποιοῦ κ. Δομενίκου Στανῆ, πλησίον τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας.

ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ

Ἀ. Α. ΣΥΨΩΜΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Συψώμου πωλοῦνται:

ΟΙΝΟΣ μέλας, τριετὴς	πρὸς λ. 50	ἡ φιάλη	ἐπιτρ. φιάλης
ΟΙΝΟΣ λευκὸς	» » 50	»	
ΟΙΝΟΣ μέλας, πενταετὴς	δρ 1	»	
CURAÇAO (Κιουρασώ)	» 5	»	
ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ (Πικρὸν)	» 1,25	»	

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι πωλεῖται οἶνος πολὺ παλαιὸς ἄριστης ποιότητος, τονικὸς, δι' ἀσθενεῖς πρὸς δρ. 2 ἡ φιάλη

ΒΟΡΔΩ	» 2	»
SAUTERNES (λευκὸς)	» 2 1/2	»

Αἱ τιμαὶ δι' ἀποστολὰς εἰσὶν διαφορετικαί.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ

A LA MENAGERE

(ὁδὸς «Ἁγίου Νικολάου», ἀπέναντι οἰκίας Κρεμύδη)

Εἰς τὸ πληρέστατον τοῦτο ἐν τῇ πόλει Πατρῶν κατάστημα, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Σ. Ἀθανασίου, πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς οἰκιακῆς καὶ μαγειρικῆς χρήσεως, εἴδη ἀγγειοπλαστικῆς καὶ ὑαλουργικῆς βιομηχανίας, παντοειδῆ σκεύη ἐκ κρυστάλλου, πορτζελάνης καὶ λοιπά. Ἕτερα σκεύη, πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν καὶ τραπεζαριῶν, κλίναι ὀρειχάλκιναι καὶ ὀρειχαλκομιγεῖς. Ὄργανα καὶ παιγνίδια πρὸς διασκέδασιν. Πολύφωτα δι' ἐκκλησίας. Ὅπλα κυνηγίου καὶ στρατιωτικά, πιστόλια καὶ περίστροφα παντὸς εἴδους, ῥαπτομηχαναὶ δι' οἰκογενείας. Νιπτῆρες πλήρεις εἰς διάφορα σχήματα καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη, ἅπαντα εἰς λίαν συμφερούσα τιμὰς μὴ ἐπιδεχόμενα συναγωνισμόν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γιαννοπούλου ἐν ᾗ κατῴκει ὁ κ. Δ. Δάρας περιέχουσα 7 εὐάερα δωμάτια κῆπον Σταῦλον καὶ 2 ἡλιακοτὰ κλπ. Ἐπίσης καὶ τὸ γωνιαῖον Μαγαζεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδίῳ ἢ παρὰ τῷ κ. Γεωργίῳ Δ. Χρυσικοπούλῳ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τοῦ Νομομηχανικοῦ κ. Γ. Δ. Μεταξᾶ, πρὸν Γιάρλεῦ κειμένη ἀπέναντι τοῦ ἄλλοτε Ξενοδοχείου Πατρῶν. Ὁ βουλόμενος ἀποτανθήτω εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Μ. Λ. Μεσοσηνέζη διὰ πάσαν πληροφορίαν.

Πωλεῖται οἰκία ἀνώγειος καλύπτουσα γῆπεδον πήχ. 133 κειμένη πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κλάους καὶ ἔχουσα ἀνὰ 3 δωμάτια ἕκαστον πάτωμα, μὲ κρήνας καὶ φρέατος μὲ μηχανισμόν.

ΕΙΣ ΤΟ

ΑΛΑΝΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. ΖΙΧΟΥ

Πλησίον τοῦ παντοπωλείου Καραμένου

Εὑρίσκονται τὰ ἄριστα καὶ καθαρώτατα λουκάνικα ὅλως νέας συσκευῆς, χοιρομέρι ποιότητος πρώτης, σαλτσετσότο εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς, ξύγκι ἀλωμένον καὶ δεδοκιμασμένον ὑπὸ οἰκοκυραίων καὶ καλητέρων ξενοδόχων ὡς γλυκύτερον τοῦ καθαροτάτου βουτύρου.

Ἀρ. 21,009.

Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν Λεωνίδας Μ. Κούκας κατοικοεδρεύων ἐν Πάτραις ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος.

Πρὸς τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστὰς 1ον) Ἰωάννην Σ. Τσατσώνην κάτοικον Πατρῶν. 2ον) Ἰωάννην Η. Χαραλάμπην κάτοικον ἐπίσης. 3ον) Ἀθανάσιον Π. Βαγεᾶν κάτοικον Πατρῶν καὶ 4ον) Σταῦρον Γ. Σταυρόπουλον κάτοικον Πατρῶν.

Καλῶ ὑμᾶς Κοι συμφώνος τῷ ἄρθρῳ 989 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἵνα ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένης εἰκοσιοκταημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς Νομίμου κοινοποιήσεως τῆς παρούσης μοι προσαγάγητε τοὺς τίτλους σας ἐφ' ὧν στηρίζετε τὰς ἀπαιτήσεις σας ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τοῦ ἐνώπιόν μου ἐκποιηθέντος ἀκινήτου κτήματος τῶν καταδιωκομένων ὀφειλετῶν Γεωργίου καὶ Ἀθανασίου ἀδελφῶν Τζώρη κατοίκων Καστανιᾶς τοῦ Δήμου Στυμφαλίας, καὶ ἐπιφέρητε κατόπιν ἐμπροθέσμως ἐπὶ τῶν προσαχθησομένων τίτλων τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις καὶ ἀντιπαρατηρήσεις σας.

Πᾶσα δὲ βραδύτερον γενομένη προσαγωγὴ καὶ παρατήρησις ἢ ἀντιπαρατήρησις καθίσταται κατὰ Νόμου ἀπαράδεκτος.

Εἰς τῶν ἁρμοδίων δικαστικῶν κλητήρων παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀναγγελθέντας δανειστὰς, εἰς τοὺς εἰρημένους ὀφειλέτας Γεώργιον καὶ Ἀθανάσιον Τζώρη κατοίκους Καστανιᾶς, καὶ εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα δανειστὴν Γεώργιον Α. Πετρούλιαν κάτοικον Γκούρα, καὶ ὁμοιον καταχωρηθήτω εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην Ἐφημερίδα «Φορολογούμενος».

Ἐγένετο ἐν Πάτραις σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Λεωνίδας Μ. Κούκας.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν Πάτραι αὐθημερόν.
Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν
(Τ. Σ.) Λεωνίδας Μ. Κούκας.